

Nederlandse tekst (titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973).

**RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE**

**A R R E S T**

-----

Nr. 90.573 van 26 oktober 2000

A. 81.570/XIII-971

In zake : **VANDEN DRIESSCHE** Jean-Christophe,

die woonplaats heeft gekozen bij  
Mr. Catherine BURTON, advocaat,  
rue Porte Haute 29  
6600 Bastenaken,

tegen :

**de Belgische Staat**, vertegenwoordigd door de  
Minister van Justitie,

die woonplaats heeft gekozen bij  
Mr. Bernard RENSON, advocaat,  
Jachtlaan 132  
1040 Brussel.

-----

**DE RAAD VAN STATE, XIIIe KAMER**

Gezien het op 15 december 1998 ingediende verzoekschrift, waarbij Jean-Christophe VANDEN DRIESSCHE de nietigverklaring vordert van het besluit van de Minister van Justitie d.d. 15 oktober 1998 waarbij het beroep wordt verworpen dat was ingesteld tegen de beslissing van de gouverneur van de provincie Henegouwen waarbij hem de erkenning als wapenhandelaar geweigerd wordt;

Gezien de regelmatig uitgewisselde memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag van de heer THIBAUT, auditeur bij de Raad van State;

Gelet op de beschikking van 23 mei 2000 waarbij de neerlegging van het dossier en het verslag ter griffie wordt gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan de partijen en gezien de laatste memories;

Gelet op de beschikking van 19 september 2000, waarvan aan de partijen kennis is gegeven en waarbij wordt bepaald dat de zaak voorkomt op de terechtzitting van 12 oktober 2000;

Gehoord het verslag van de heer LEROY, staatsraad;

Gehoord de opmerkingen van Mr. C. BURTON, advocaat, die voor verzoeker verschijnt, en van Mr. B. RENSON, advocaat, die voor de verwerende partij verschijnt;

Gehoord het eensluidend advies van de heer THIBAUT, auditeur;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat de volgende feiten dienstig zijn voor het onderzoek van het beroep :

Op 25 juni 1996 dient verzoeker bij het provinciebestuur van Henegouwen een “aanvraag om erkenning inzake wapens en munitie” in met als onderwerp “de vervaardiging, het herstel, de opslag, de handel of het optreden in de handel van oorlogs-, verweer-, jacht-, of sportvuurwapens of van vuurwapens voor wapenrekken, nationale en internationale handel”. Bij die aanvraag is een getuigschrift van goed zedelijk gedrag gevoegd dat geen enkele veroordeling vermeldt. Op 5 juli 1996 vragen de diensten van de gouverneur aan de procureurs des Konings van Bergen en Doornik, alsook aan de burgemeester van Doornik, de Staatsveiligheid, de antiterroristische gemengde groep en aan het Ministerie van Economische zaken hun advies met betrekking tot de erkenningsaanvraag.

Tussen juli en september 1996 verstrekken de verschillende overheden de gevraagde adviezen :

- het bestuur Economische Betrekkingen van het Ministerie van Economische Zaken heeft geen aanvullende informatie betreffende verzoeker;
- de algemene politiesteundienst laat weten dat verzoeker “nergens voorkomt in de gespecialiseerde documentatie waarover hij beschikt”;
- de burgemeester van Doornik heeft geen bezwaar, aangezien verzoeker gunstig bekend staat en geen strafrechtelijk verleden heeft; hij stelt bovendien dat de bedrijvigheid geen gevaar inhoudt voor de openbare rust, gezondheid en veiligheid, en dat de vzw “Orient Express” een wapenmuseum is;
- de Staatsveiligheid brengt geen ongunstig advies uit, maar wijst erop dat verzoeker het mandaat van bestuurder-penningmeester uitoefent in de vzw “Orient Express”, opgericht door Marc MULLER, “die bekend staat wegens zijn twijfelachtige praktijken op het gebied van vuurwapens”;
- de procureur des Konings te Bergen geeft het volgende antwoord :

“ Als antwoord op uw brief van 9 oktober 1996 (...), laat ik u weten dat het mij niet geraden lijkt aan Jean-Christophe VANDEN DRIESSCHE de door hem aangevraagde erkenning als wapenhandelaar toe te kennen.

Betrokkene blijkt immers de zoon van de vriendin van Marc MULLER te zijn, iemand die welbekend is op onze respectieve diensten.

Beide mannen hebben een nauwe band en werken thans reeds samen. Zo bijvoorbeeld heeft Jean-Christophe VANDEN DRIESSCHE aan de B.O.B. van Bergen verklaard dat Marc MULLER hem ertoe aanzette in zijn wapenwinkel te staan wanneer hijzelf naar het buitenland moest (...).

Er bestaat dan ook een grote kans dat de bovengenoemde heer MULLER probeert via zijn naaste een groot deel van zijn twijfelachtige praktijken aan de aandacht van de speurders te onttrekken.

Aangezien de betrokken speurders reeds over weinig onderzoeksmiddelen beschikken (systematisch onderzoek van de aangevraagde invoervergunningen, van de documenten die door de proefbank zijn opgemaakt en van de lijsten van de aankopen die Marc MULLER bij het Domein heeft gedaan), valt te vrezen dat het voor hen nog moeilijker wordt indien de genaamde VANDEN DRIESSCHE aldus de omstreden activiteiten van zijn “schoonvader” valselijk in eigen naam kan uitbreiden.

Zo ook zou het ongetwijfeld een illusie zijn te denken dat de intrekking van de erkenning van Marc MULLER zou leiden tot een effectieve stopzetting van zijn activiteiten.

Op basis van informatie die ons onder meer door INTERPOL is verstrekt, verdenken we hem ervan dat hij daadwerkelijk samenwerkt met verschillende buitenlandse terroristische groeperingen.

De intrekking van zijn erkenning zou hem volledig in de clandestiniteit duwen, wat momenteel enkel als voornaamste gevolg zou hebben dat de controlemiddelen van de B.O.B. ernstig beperkt worden.

Ik houd u de komende maanden op de hoogte van de evolutie van dit onderzoek”.

- de procureur des Konings te Doornik antwoordt het volgende :

“ Jean Christophe VANDEN DRIESSCHE is van goed zedelijk gedrag en heeft geen strafrechtelijk verleden.

Hij is evenwel, volgens mijn informatie, de zoon van de vriendin van de heer Marc MULLER, die volgens de pers onlangs aangehouden is wegens wapenhandel, maar die thans vrijgelaten zou zijn.

Tegen de heer Marc MULLER zou ook een onderzoek lopen in het gerechtelijk arrondissement Bergen.

BESLUIT : ONGUNSTIG ADVIES om de bovengenoemde redenen”.

Op 10 september 1997 worden de erkenningen van Marc MULLER als wapenhandelaar en verzamelaar ingetrokken.

Op 3 december 1997 wijst verzoeker er de diensten van de provinciegouverneur op dat de vzw “Orient Express” ontbonden is; bij zijn brief voegt hij een uittreksel uit het Belgisch Staatsblad waaruit blijkt dat die vzw geen activa meer heeft.

Op 10 december 1997 weigert de provinciegouverneur van Henegouwen de door verzoeker aangevraagde erkenning. Die beslissing luidt als volgt :

“ Op 25 juni 1996 hebt u de toestemming gevraagd om een erkenning als wapenhandelaar te krijgen.

Het onderzoek van uw aanvraag is afgerond en ik deel u hierbij mee dat ik beslist heb niet in te gaan op uw verzoek.

Die beslissing is in overeenstemming met de bepalingen van artikel 1, § 1, van de wet van 3 januari 1933 op de vervaardiging van, de handel in en het dragen van wapens en op de handel in munitie, zoals die thans is gewijzigd.

Ze valt bovendien te rechtvaardigen doordat u bestuurder-penningmeester bent geweest van de vzw “Orient Express”, die thans ontbonden is, waarvan de zetel in Harmignies, chaussée de Beaumont nr. 429 was gevestigd. Het bericht van ontbinding is bekendgemaakt in het Belgisch Staatsblad van 25 september 1997 onder nr. 15.725.

Die vereniging zonder winstoogmerk werd voorgezeten door de heer Marc MULLER, die bekend staat om zijn activiteiten op het gebied van wapens.

Anderzijds blijkt uit uw verklaringen aan de B.O.B. van Bergen dat de heer MULLER u ertoe aanzette in zijn wapenwinkel te staan wanneer hijzelf naar het buitenland moest.

Om die redenen ben ik van oordeel dat het niet geraden is u een getuigschrift van erkenning als wapenhandelaar te verstrekken."

Op 9 januari 1998 stelt verzoeker beroep in bij de Minister van Justitie; hij voert het volgende aan :

- de vzw "Orient Express" heeft nooit enige culturele of commerciële activiteit uitgeoefend omdat ze daarvoor niet de nodige logistieke middelen, noch tijd had en wegens het gebrek aan belangstelling van de leden;
- uit de beslissing van de gouverneur blijkt niet in welk opzicht het feit dat hij werkzaam is geweest in die vzw, een grond zou zijn voor een weigering;
- uit niets blijkt dat die vzw activiteiten tot stand zou hebben gebracht of in stand zou hebben gehouden die strijdig zijn met bepaalde wetten of verordeningen;
- ook al loopt tegen de heer MULLER een onderzoek te Bergen, hij is niet beschuldigd en verzoeker staat volledig buiten dat onderzoek;
- hij heeft slechts af en toe gewerkt in de wapenhandel van de heer MULLER en dat kwam doordat de heer MULLER nauwe banden heeft met zijn moeder, zodat het zeer moeilijk was zulks te weigeren wanneer de heer MULLER weg moest;
- hij is werkloos en met zijn opleiding op het gebied van wapens zou hij een beroepsloopbaan kunnen starten."

Op 16 maart 1998 vraagt een advocaat van verzoeker dat deze gehoord zou worden door het bestuur, omdat hij vreest dat de beslissing van de gouverneur het gevolg is van een misverstand of verwarring, aangezien verzoeker ten onrechte betrokken is in een zaak waar hij volstrekt niets mee te maken heeft. Op 18 maart 1998 wordt dat verzoek afgewezen, omdat het bestuur van oordeel is dat verzoeker zijn motieven uiteen heeft kunnen zetten; het kent verzoeker evenwel een termijn toe - die verlengd zal worden - om schriftelijk nieuwe argumenten aan te brengen of nadere toelichting te verschaffen. Op 7 april 1998 betoogt de advocaat in hoofdzaak het volgende :

- het verzoek is ingediend vóór de problemen die de heer MULLER heeft gekend, zodat die problemen niet de reden zijn van dat verzoek;
- het is de enige resterende kans voor verzoeker, die aan de Universiteit gezakt is;
- verzoeker heeft, op aanraden van de ONEm, het plan opgevat om zich als wapenhandelaar te vestigen in de hoop de heer MULLER te kunnen opvolgen;
- hij mag er niet het slachtoffer van worden dat zijn dossier en dat van de bovengenoemde MULLER door elkaar worden gehaald.

Op 15 oktober 1998 verwerpt de Minister van Justitie het beroep.  
Dat is de bestreden handeling; deze is als volgt gemotiveerd :

“ Overwegende dat betrokkene bestuurder-penningmeester was van de vzw Orient Express, die thans ontbonden is en waarvan de zetel in de chaussée de Beaumont 429 te Harmignies gevestigd was;

Dat de heer Marc MULLER, die in het bezit was van een erkenning als wapenhandelaar en verzamelaar, voorzitter was van die vzw, dat die erkenningen bij een beslissing van 10 september 1997 ingetrokken zijn door de gouverneur, omdat betrokkene gerechtelijk vervolgd werd en een gevaar vormde voor de openbare orde;

Overwegende dat de procureur des Konings er in zijn negatief advies aan de gouverneur op wijst dat verzoeker de zoon is van de vriendin van de heer MULLER, dat de beide mannen nauwe banden hebben en samenwerken of samengewerkt hebben en dat verzoeker aan de rijkswacht verklaard heeft dat de heer MULLER hem ertoe aanzette in zijn wapenwinkel te staan wanneer hijzelf naar het buitenland moest;

Dat er dan ook een grote kans bestaat dat de bovengenoemde heer MULLER via zijn naaste een groot deel van zijn twijfelachtige praktijken aan de aandacht van de speurders probeert te onttrekken.

Overwegende dat het advies van de procureur des Konings bijgetreden moet worden en besloten moet worden dat met recht verondersteld kan worden dat verzoeker de erkenning als wapenhandelaar heeft aangevraagd zodat de heer MULLER zijn activiteiten in de wapensector via een

tussenpersoon kan voortzetten, ook al zou hij in de toekomst veroordeeld worden in het kader van het lopende onderzoek;

Overwegende dat het toekennen van de erkenning als wapenhandelaar aan de betrokkene een kennelijk gevaar inhoudt voor de openbare orde en kan helpen om de beslissing van de gouverneur tot het intrekken van de erkenningen van de heer MULLER te omzeilen”;

Overwegende dat verzoeker een eerste middel ontleent aan schending van het algemene beginsel van de rechten van verdediging en van artikel 6, § 1, van het Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden; dat hij de verwerende partij in hoofdzaak verwijt dat ze hem niet persoonlijk gehoord heeft, terwijl hij van plan was een handelszaak te exploiteren die onder het burgerlijke recht valt; dat hij van oordeel is dat hij gehoord moest worden, gezien de ernst van de genomen maatregel;

Overwegende dat de beslissing waarbij een uitspraak wordt gedaan over een aanvraag om een vergunning om een handelszaak te exploiteren die gevaarlijk kan zijn voor de openbare veiligheid, in wezen een politiemaatregel is, die genomen moet worden door de bestuurlijke overheid; dat de omstandigheid dat die beslissing doorslaggevend is in de kwestie of een bepaalde handelsactiviteit al dan niet mag worden uitgeoefend, niet betekent dat ze beschouwd moet worden als een maatregel waarbij een uitspraak wordt gedaan over een geschil aangaande de burgerlijke rechten en plichten van verzoeker, aangezien het enige geschil waartoe die beslissing aanleiding heeft gegeven pas ontstaan is nadat de bestreden beslissing is genomen, met het beroep bij de Raad van State; dat de bestuurlijke beslissing zelf buiten het toepassingsgebied van artikel 6 van het Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden valt; dat het middel, voorzover het ontleend is aan schending van dat artikel, niet gegrond is;

Overwegende dat geen enkele bepaling en geen enkel algemeen rechtsbeginsel voorschrijft dat een mondeling debat op tegenspraak moet plaatsvinden voordat de bestreden beslissing genomen wordt; dat aangezien de bestreden beslissing geenszins een tuchtrechtelijke beslissing is, het aangevoerde

beginsel dat de rechten van verdediging in acht moeten worden genomen, daarop niet van toepassing is; dat tijdens de procedure voldoende gelegenheid tot tegenspraak is gegeven doordat verzoeker en diens advocaat de mogelijkheid hadden schriftelijk mee te delen waarom ze van oordeel waren dat het besluit van de gouverneur herzien moest worden; dat het middel, voorzover het ontleend is aan de rechten van verdediging of aan het beginsel van debatten op tegenspraak, niet gegrond is;

Overwegende dat verzoeker een tweede middel ontleent aan machtsoverschrijding, doordat het bestuur een kennelijke beoordelingsfout heeft gemaakt, en aan een gebrek aan motivering;

dat hij in een eerste onderdeel aanvoert dat de bestreden handeling ingegeven is door de vrees dat de nauwe band tussen verzoeker en Marc MULLER kan leiden tot misbruik van de gevraagde erkenning, terwijl het bestaan van die band afgeleid is uit het feit dat hij penningmeester is geweest van de vroegere vzw "Orient Express" en dat de betrokken persoon een verhouding heeft met zijn moeder, terwijl de vzw ontbonden is, niets uit het dossier erop wijst dat die vzw er twijfelachtige praktijken op nahield, en in het dossier niets terug te vinden is van wat de verwerende partij aanhaalt in verband met de activiteiten van Marc MULLER, zodat de feiten niet geverifieerd zijn en de verwerende partij haar beoordelingsbevoegdheid op onredelijke wijze heeft uitgeoefend doordat ze de praktijken die Marc MULLER worden toegeschreven niet met stukken uit het dossier heeft gestaafd; dat hij voorts stelt dat, zelfs indien die praktijken bewezen zouden zijn, niet op basis daarvan geoordeeld zou kunnen worden dat hij een gevaar zou zijn voor de openbare orde; dat hij erop wijst dat de erkenningsaanvraag op 25 juni 1996 is ingediend, op een tijdstip dat Marc MULLER ongemoeid werd gelaten door de rechterlijke instanties; dat naar zijn mening niet gesteld kan worden dat het de bedoeling was van verzoeker een verborgen activiteit van Marc MULLER voort te zetten, dat het, indien laatstgenoemde veroordeeld zou worden, de gouverneur vrij staat de erkenning van verzoeker in te trekken, dat de verwerende partij zich gedraagt alsof de heer MULLER reeds veroordeeld is, terwijl hij nog niet eens gedagvaard is, dat de beslissing vaag is waar staat dat de toekenning van de erkenning aan verzoeker

een gevaar inhoudt voor de openbare orde en dat zulk een beslissing de heer MULLER in staat zou kunnen stellen de intrekking van zijn erkenning te omzeilen, dat uit niets in het dossier kan worden opgemaakt dat de toekenning van de erkenning aan verzoeker op zich een gevaar zou inhouden voor de openbare orde, zodat een kennelijke beoordelingsfout is gemaakt, te meer daar slechts twee van de zes adviezen negatief waren, en één daarvan niet wettelijk verplicht was;

dat hij in een tweede onderdeel de gebrekkige motivering aanvoert omdat het dossier niet volledig en in detail is onderzocht, en uiteenzet dat het onderzoek van het dossier niet eerlijk is verlopen, maar de verwerende partij ervan uitgegaan is dat de erkenningsaanvraag van verzoeker bestemd was om de strafbare praktijken van de heer MULLER te verdoezelen en de partijdigheid in het dossier aangetoond wordt door verschillende stukken die betrekking hebben op laatstgenoemde persoon, zodat de aanvraag van verzoeker en de zaak MULLER helemaal door elkaar gehaald zijn;

Overwegende, wat de twee onderdelen samen betreft, dat de minister, toen hij de bestreden beslissing heeft uitgevaardigd, een bevoegdheid uitoefende waarbij hij over een ruime beoordelingsvrijheid beschikt om te bepalen of redenen van openbare orde een erkenning als wapenhandelaar in de weg staan; dat de controle van de Raad van State in dat geval eerst betrekking heeft op de correctheid, de deugdelijkheid en de aanvaardbaarheid van de aangevoerde motieven, en vervolgens op het eventuele onredelijke karakter van de gemaakte beoordeling;

Overwegende dat in het onderhavige geval, ook al lijkt de familiale band tussen verzoeker en Marc MULLER op zich helemaal niet relevant, uit het dossier, en in het bijzonder uit de door verzoeker zelf geschreven stukken in het kader van het beroep dat hij bij de minister heeft ingesteld, blijkt :

- dat verzoeker bestuurder-penningmeester is geweest van de vzw "Orient-Express", waarvan Marc MULLER voorzitter was, en de - geplande, maar blijkbaar nooit gerealiseerde - activiteit te maken had met wapens;

- dat hij af en toe in de wapenhandel werkt die door Marc MULLER wordt geëxploiteerd, en hij van plan is de zaak op middellange of lange termijn over te nemen;
- dat Marc MULLER gerechtelijk vervolgd wordt wegens onwettige wapenhandel, aangezien sommige wapens die hij op een bepaald tijdstip in bezit had, teruggevonden zijn bij een Franse terroristische organisatie;
- dat de erkenning van Marc MULLER als wapenhandelaar op 10 september 1997 ingetrokken is, maar hij in maart 1996 gerechtelijk vervolgd werd, en de aanvraag van verzoeker dateert van juni 1996;

Overwegende dat op basis van die gegevens opgemaakt kan worden dat er andere dan familiale banden bestaan tussen verzoeker en Marc MULLER, en dat die twee personen op zijn minst af en toe samenwerken, waarbij ze zich bezighouden met activiteiten die te maken hebben met wapens of wapenhandel; dat de datum waarop de aanvraag van verzoeker is ingediend, namelijk nadat vervolging is ingesteld tegen Marc Muller, maar voordat diens erkenning is ingetrokken, een bevestiging vormt van de bedoeling die verzoeker te kennen heeft gegeven om de wapenhandel van Marc MULLER over te nemen; dat er bovendien gegevens voorhanden zijn op grond waarvan Marc MULLER ervan verdacht kan worden laakbare feiten te plegen; dat, ook al mogen die feiten niet als bewezen worden beschouwd omdat er nog geen veroordeling is, de Minister van Justitie, bij de uitoefening van de taak van bestuurlijke politie die op hem rust met betrekking tot wapens, er niet alleen voor moet waken te voorkomen dat enige maatregel wordt genomen waardoor de openbare veiligheid in het gedrang komt, maar ook iedere potentieel gevaarlijke toestand moet voorkomen; dat hij er terecht van uit is kunnen gaan, zonder een kennelijke beoordelingsfout te maken, dat de band tussen verzoeker en iemand die verdacht wordt van strafbare praktijken die, indien ze juist zouden zijn, zeer zware gevolgen zouden kunnen hebben voor de openbare orde en veiligheid, een reden was om de erkenning niet toe te kennen; dat het middel niet gegrond is;

Overwegende dat verzoeker een derde middel ontleent aan schending van de substantiële vormvoorschriften (onregelmatige en niet meer geldige adviezen);

dat hij in een eerste onderdeel aanvoert dat de adviezen van de procureurs des Konings, die op 21 oktober 1996 en 12 november 1997 zijn uitgebracht, één en twee jaar oud waren, dat daarin wordt verwezen naar richtlijnen die golden op het tijdstip waarop ze zijn uitgebracht, en ze geactualiseerd hadden moeten worden toen de minister uitspraak heeft gedaan, zodat ze niet kunnen dienen als grondslag voor de bestreden beslissing;

dat hij in een tweede onderdeel van oordeel is dat de adviezen van de procureurs des Konings onregelmatig zijn, aangezien het eerste gebaseerd is op geruchten in de pers, en het tweede betrekking heeft op twee verschillende zaken, namelijk de erkenningsaanvraag van verzoeker en het voornemen om de erkenning van de heer MULLER in te trekken, die omschreven wordt als iemand die goed bekend staat bij de respectieve diensten, en het tweede bovendien verwijst naar een proces-verbaal van de B.O.B., dat ofwel onder het beroepsgeheim van de magistraat valt en bijgevolg niet kan worden aangevoerd, ofwel in het dossier ontbreekt;

dat verzoeker in een derde onderdeel, dat hij aanvoert in de memorie van wederantwoord, de Minister van Justitie verwijt dat hij meer dan vier maanden nadat het beroep bij hem aanhangig was gemaakt, uitspraak heeft gedaan, en aldus artikel 5 van het koninklijk besluit van 20 september 1991 tot uitvoering van de wet van 3 januari 1933 geschonden heeft;

Overwegende, wat het eerste onderdeel betreft, dat de in het middel gelaakte adviezen uitgebracht zijn in overeenstemming met artikel 1 van de wet van 3 januari 1933 op de vervaardiging van, de handel in en het dragen van wapens en op de handel in munitie, voordat de gouverneur zijn beslissing heeft genomen; dat geen enkele bepaling voorschrijft dat de minister opnieuw advies moet inwinnen voordat hij zijn beslissing neemt; dat tussen het uitbrengen van de adviezen en de beslissing van de minister niet zo veel tijd verstreken is dat de adviezen daardoor niet meer relevant zouden zijn; dat verzoeker overigens zijn opmerkingen heeft kunnen meedelen aan de minister en de gelegenheid heeft gehad

hem in voorkomend geval te informeren over zaken die gebeurd zijn nadat die adviezen waren uitgebracht;

Overwegende dat, wat het tweede onderdeel betreft, de informatie in het advies van de procureur des Konings te Doornik dat Marc MULLER gerechtelijk vervolgd wordt, weliswaar louter gebaseerd is op wat verschenen is in de pers, die niet altijd betrouwbaar is, maar dat die informatie niet betwist wordt; dat het advies van de procureur des Konings te Bergen veel omstandiger is en gegrond is op processen-verbaal die opgemaakt zijn door de B.O.B. van zijn rechtsgebied, dat de verwerende partij niet kan worden verweten dat ze de processen-verbaal zelf niet heeft toegevoegd aan het administratief dossier, aangezien ze deel uitmaken van een strafdossier waarop het onderzoeksgeheim van toepassing is; dat bekendgemaakt mag worden dat die processen-verbaal bestaan zonder dat aldus het onderzoeksgeheim geschonden wordt;

Overwegende dat het weliswaar klopt dat het advies van de procureur des Konings te Bergen zowel betrekking heeft op verzoeker als op Marc MULLER, maar zulks niet wil zeggen dat het ten aanzien van verzoeker niet in aanmerking genomen zou kunnen worden; dat de informatie die dat advies over verzoeker bevat, door hemzelf bevestigd is in de loop van de administratieve procedure; dat het tweede onderdeel van het middel niet gegrond is;

Overwegende dat het derde onderdeel van het middel beschouwd moet worden als een nieuw middel dat in het verzoekschrift aangevoerd had kunnen worden, en, aangezien dat niet is gebeurd, niet ontvankelijk is,

## **B E S L U I T :**

### **Artikel 1.**

Het beroep wordt verworpen.

**Artikel 2.**

De kosten, bepaald op 7.000 frank, komen ten laste van verzoeker.

Aldus uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van de XIIIe kamer, op zesentwintig oktober tweeduizend door :

|    |       |               |                  |
|----|-------|---------------|------------------|
| de | HH.   | LEROY,        | kamervoorzitter, |
|    |       | QUERTAINMONT, | staatsraad,      |
|    | Mevr. | GUFFENS,      | staatsraad,      |
|    | Mevr. | MALCORPS      | griffier.        |

**De Griffier,**

**De Voorzitter,**

**M.-Chr. MALCORPS.**

**M. LEROY.**

VERTALING OVEREENKOMSTIG ARTIKEL 63,  
EERSTE LID, VAN DE WETTEN OP DE RAAD VAN STATE,  
GECOÖRDINEERD OP 12 JANUARI 1973.